



## Universitätsbibliothek Paderborn

### **Instructio practica ...**

De Sacerdotii Origine & Præstantia - Variis item Industriis, & Praxibus, quibus Sacerdotes boni ad Dei gloriam suámque & Proximi salutem promovendam sunt usi ; Malorum Qvoque Sacerdotum infelici interitu, radicibus, & remediis Cui etiam Compendium Ritualis, ea, quæ pro commodiori Sacramentorum & ...

**Lohner, Tobias**

**Dilingæ, 1681**

Exempla Mansuetudinis

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48600](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48600)

Ministrator, & ecce ego in medio vestri sum, sicut querebant ministrat.

### Exempla Mansuetudinis.

I. Mansuetudo est virtus, quâ iram adversus eos, qui injuriâ comprimimus, sed & aliâs omnem ex animo iram patrem excludimus; cuius necessitatem respectu Sacerdotum ipse iterum Christus Matt. 11. latè clarè insinuavit, de quo Apostolos dixit: *Discite à me, quia mitis sum, & mansuetus corde, & invenietis requiem animabus vestris;* ut Sacerdos ut rectè S. Chryostomus ho. 58. in gen. dixit, nihil per conciliandos, promerendosque inimicos infensissimam mansuetudine efficacius; Hinc Moyses pro ductore Populi Israëlitici electus, totius plebis (hac virtute) sibi consiliarius devinxerat, ut plus eum pro mansuetudine diligenter pro factis admirarentur, uti S. Ambrosius l. 2. officii notavit. Quæ causa fuit, ut semper illi Sacerdotes discreti Zelo salutem Proximi procurare conabantur, mansuetudine velut præcipuo instrumento uterentur, non ut iri videlicet sententiæ à Siracide c. 3. prolata: *Mansuetudine opera tua perfice, & super hominum iram diligèris.* Quòd si verò ut diligatur Sacerdos, faciat mansuetudo, hoc ipso etiam, ut fructuosâ existat, laboribus, procurabit, nam ut præclare dixit S. Augustinus tr. 7. in epist. 1. Jo. c. 3. *semel tibi breve præcipitur: Dilige, & fac, quod vis. Sive taceas, dilectione taceas: sive clames, dilectione clames: sive emendes, dilectione emendes: sive parcas, dilectione parcas. Radix sit intus dilectionis, non potest de ista radice bonum procedere.* Dux autem præcipuè sunt occasiones in quibus hanc mansuetudinem ostendere debet Sacerdos.

II. Prima est, cum instruere & corrigere oportet; in tali casu enim ob oculos haberi debet Apostoli illud ad Galatas c. 6. monitum: *Fratres, etsi præceptor tuus fuerit homo in aliquo delicto, vos, qui spirituales estis huiusmodi instruite in spiritu lenitatis; nihil enim est, quod non possit corrigi in mansuetudine Domini.* S. Chryostomo ho. de mansuet. sic conciliat Dominum miliares, ut quòd illum videant tranquillum se offerre, & mansuetudine iucundum; nam & talem majorum



habentque pro Patre, & non Domino. Gratus & amabilis est videntibus, gratus item & his, quibus nominatum notus est. Neque facile ullum invenies, qui audens laudari hominem mansuetum, illum videre, & quae in saeculari non desideret, & non habeat in aliquanta luce, cuius parte, ejus amicitia diu posse frui. Unde & ipse Deus Moysi Israelitas ex Aegypto educturo praecipit: Porta eos sicut in sinu tuo, sicut portare solet nutrix infantulum, & de terra in terram. Quam autem studiosè hoc praecipit mul-  
 ti Sacerdotes observant, patet ex sequentibus exemplis.

Christus adeò mitis ac mansuetus erat, ut ipsi Judæi illum suavitatem vocarent, atque adeò si tristitia preme-  
 retur, ad se mutò dicerent: Eamus ad suavitatem, ut  
 hilares fiamus, uti Barrus in solit. fol. 306. testatur. Hinc  
 S. Bernardus de eo dixit: *Dulcis est IESVS in voce,*  
*dulcis in facie, dulcis in nomine dulcis in opere.*

S. Paulus de seipso 1. Thess. 2. dixit: *Facti sumus in*  
*medio vestrum, tanquam si nutrix foveat Filios suos.*

S. Anselmus Episc. cunctis se jucundum & amabilem ex-  
 hibere, morèque singulorum, in quantum sine peccato  
 poterat, suscipere studebat; unde corda omnium miro mo-  
 do in ejus amorem vertebantur, & ad eum audiendum fa-  
 mellica aviditate rapiebantur. Eolmerus in vita l. 1.

De S. Athanasio testatur S. Gregorius Nazianz. quòd eà  
 fuerit comitate praeditus, ut ad eum aditus omnibus pate-  
 ret, clemens, ab ira alienus, miseratione praeditus, sermo-  
 ne jucundus, moribus jucundior, in objurgatione placidus.

S. Martinum Episcopum, teste Sulpitio in vita, nemo vi-  
 dit iratum, nemo moerentem, sed unus, idèmq; semper,  
 caelestem quodammodo lætitiã præferens vultu, extra  
 naturam hominis ferebatur.

S. Florentius Carducensis Episcopus adeò mansuetus erat,  
 ut ob hanc potissimùm virtutem eum ad Episcopatum af-  
 sumptum fuisse S. Paulinus ep. 23. fateatur his verbis: *Pro-*  
*cul dubio per mansuetudinem ovium, & agni innocentiam*  
*Pastor esse meruisti.*

S. Odilo Abbas in promulgandis judicijs, & modis pe-  
 nitentiæ præfigendis tam pius erat, & tanta moerentibus  
 huma-



humanitate compariens, ut non tam districtum patiens  
perium, quàm maternum exhiberet affectum, unde  
prehendentibus hujusmodi verbis solebat eleganter  
re: Etiam si damnandus sum, malo tamen de misericordia  
quàm duritia vel crudelitate damnari.

De S. Ignatij Loiolæ mansuetudine testimonium  
ipsemet DEUS, quando S. Mariæ Magdalenzæ de  
significavit, se valde in Spiritu S. Joannis Evangelizantis  
S. Ignatij sibi complacere, eò quòd uterque conatus  
viam amoris homines ad ultimum finem perducere  
dítque, hanc complacentiam toties sibi renovari,  
S. Ignatij Filij eundem modum in convertendis  
bus tenent. Lanciz. opusc. 1. fol. 81.

III. Altera occasio est, quando aliquis se oppo-  
hementiis, aut injuriam, damnúmve infert alicui,  
enim vel maximè pulcherrimum campum habet Ma-  
do, iram in talibus casibus facilè exoriri solitam rep-  
di, uti S. Chrysostomus in Pl. 119. notavit dicens:  
*fertim hac virtus mansuetudinis exercenda, & in  
reducenda erit, quando res nobis fuerit eum hominibus  
commotis, aut natura rudibus, & aggressibus: quoniam  
sis, qui sunt ab ipsa virtute mansuetudinis alieni,  
tunc enim lenitatis perfectio maximè ostenditur, illius  
uberrimus fructus, quos quidem non pauci Sacerdotes  
ligenter collegerunt.*

De Christi exemplo sic scribit S. Cyprianus in l. de  
Dom. *Quanta illius divini servatoris fuit in  
dis Iudæis aquanimitas, quanta patientia? in  
suadendo ad finem flectere, obsequio ingratos fervore  
traditentibus respondere leniter, superbos sustinere  
menter, humiliter persequentibus cedere.*

S. Paulus, quomodo & ipse, & alij Apostoli in simi-  
calibus se gesserint, 1. ad Cor. c. 4. testatur dicens:  
*dicimur, & benedicimus persecutionem patimur, &  
finemus: blasphemamur, & obsecramus.*

S. Augustinus, licet alij furoris cestro percellerent,  
hil de sua ingenita mansuetudine, & Angelica lenitate  
eam Author vitæ l. 3. c. 52. vocat, remisit, quâ quidem



agendi ratione feroces multorum animos salubriter mitigavit, atque ad veritatis semitam incundam persuasit.

S. Thomas à Villanova, cùm Sacerdotem quempiam crebra admonitione, & etiam diuturno carcere nequicquam à prava consuetudine abducere potuisset tandem hifce cum blandis verbis allocutus est : Amice & Frater, unde hoc mihi, ut ipse audeam judicare te Fratrem meum, Confacorem, emprum eodem pretio, quo empta est anima mea, non quidem ex corruptibilibus argento & auro, sed pretioso sanguine sacri agni immaculati JESU Christi. Fortasse tu melior me es, & ego judicabo, qui meipsum ignoro : Tu te judica, & cognosce dignitatem tuam, quibus verbis perimotus Sacerdos Religiosissimus evasit. In triumpho honoris Monach. excuto. f. 37.

De S. Carolo Borromæo testatur Author compendij vitæ. l. 27, quòd inter mille iracundiæ incentiva nunquam animo turbari, aut vultum solito tristiore præferre, aut omnino excandescere sit visus.

Alanus de Solminihac, cùm Sacerdos quispiam ipsi subiectus scelus non leve commisisset, tantopere se excanduisse monstrabat, ut leoni non absimilis ignem, flammâsque inspiraret; licet ipsemet postea fassus sit, se in animo tantum emotum fuisse, quàm rupem aliquam, suumque cor tunc frui quiete, cùm ex facie signa quædam irati animi notarentur. Vita. l. 3. c. 16.

P. Joannes Ogilbeus è Societate JESU in Anglia pro fide occisus, cùm Mulier quæpiam maledictis illum incesset, & in specie oculorum obliquitatem exprobraret, blando & ameno vultu ad eam conversus : DEUS, inquebat, tibi elegantem tuam formam diu servet in columem; quæ vox adeò emollivit ferocientem mulieris animum, ut publicè fassa sit, se penitentiam duci, quòd injuriam ei fecerit. Vita.

IV Itaque meritò omnes Sacerdotes audire, sibi que applicare illa S. Pauli ad Eph. 4. verba debent : *Obsecro vos ego vincus in Domino, ut dignè ambuletis Vocatione, quâ vocati estis, cum omni humilistate & mansuetudine.* Ut autem nôrit, quantum in hac virtute profecerit, oculos semper habere debet gradus à S. Climaco grad. 8. assignatos



figuratos his verbis : *Mansuetudo est animi immobilitas inter vituperationem & laudes eodem modo pertrans. Initium quidem ira vacuitatis est laborum cum perturbatione cordis. Medium est silentium quoque cogitationum eum animi tenuissimo moris. Vero est inter immundorum Spirituum status fixa tranquillitas.* Ad quem gradum ut perveniret præclaram S. Gregorij Nazianz. orat. 17. sententiam frequenter volvat : *Nihil homo tam divinum habet, beneficentiam & benignitatem, licet tibi nullo labor fieri, noli divinitatis consequenda occasionem alij opes suas effundunt, alij exhaustam carnem succipiant, & propter Christum emorsuntur; alij campignora DEO consecrant, ne tibi Sacrificium adactum est. Horum nihil à te postulamus, pro omnium unum offer, nempe benignitatem, quâ DEVS magnis omnibus in unum collatis delectatur.*

### Exempla Modestia.

I. Modestia est virtus, quæ omnem indecentiam in verbis & gestibus vitare docet; quam proin merito Christus in prima sua doctrina Apostolis data Matt. 5. commendat dicens : *Vos estis lux mundi; sic ergo luceat lux vestra hominibus, ut videant opera vestra bona, & glorificent Patrem vestrum, qui in caelis est.* Cùm enim exempla ad ædificationem Proximi conducant, quàm verba, hoc instrumento potius, quàm prolixis sermonibus utitur Sacerdos ad animos DEO lucrandos; certè de S. Frac Seraphico legitur, solâ eum vultus sui modestiâ magis scientes ad pœnitentiam commovisse, quàm alij longioribus orationibus fecerint. Sed & de S. Luciano insigni ejus modestiâ & vultus hilaritate Ethnicos convertit & ad veram fidem perductos esse.

II. Qualis porro esse debeat hæc modestia, pulcherrime sanctus in Canticis Canticorum indicavit, dum qualitates describit, & 1. quidem in genere eum dicit dicens : *Dilectus meus candidus & rubicundus;* intelligit, eum candidum esse per innocentiam, rubicundum